

Στιγμιότυπα από το βίο του Ιωακείμ Σπετσιέρη Νεοσκητιώτη (†Σεπτέμβριος 1943)

/ [Πεμπτουσία](#)

* Ο παππούς του ήταν ιερέυς έγγαμος και ονομαζόταν Ιωάννης. Όταν γεννήθηκε ο π. Ιωακείμ, κατά κόσμον Ιωάννης, ο παππούς του προείπε ότι θα γίνη ιερέυς και θα πάρη το όνομά του, δηλαδή Ιωάννης. Τέτοια αρετή είχε ο παππούς εκείνος, ώστε προγνώρισε ακόμα και το θάνατό του. Στο τέλος μιας λειτουργίας βγήκε στην Ωραία Πύλη και είπε στο εκκλησίασμα: Αυτή εδώ είναι η τελευταία μου λειτουργία. Πήγε στην κόρη του, που ήταν παντρεμένη και του προσέφεραν καφέ. Κι' εκεί ακόμη τους είπε: Τούτος είναι ο τελευταίος καφές που πίνω...

Πηγή: christiancommunes.blogspot.com

* Μια φορά που ταξίδευε ο γέροντας για τον Πειραιά με καράβι, έπιασε μεγάλη θαλασσοταραχή και ο καπετάνιος φοβήθηκε. Οι επιβάτες και ιδίως τα γυναικόπαιδα έκλαιγαν. Δημιουργήθηκε πανικός. Ο γέροντας πήγε κάτω στο καράβι, σε μια γωνιά και ξάπλωσε. Έτσι όπως ήταν, βλέπει ένα περιστέρι που

πέταγε πάνω του και του έλεγε: «Κοιμάσαι:» - «Ναι» - «Εγώ όμως ξαγρυπνώ για να σε φυλάω. Πήγαινε και πες στο πλήρωμα ότι θα πάνε όλοι καλά στον Πειραιά, χωρίς να πάθη κανείς τίποτε». Ο γέροντας ανέβηκε επάνω και ενθάρρυνε τους επιβάτες. Πράγματι έφτασαν σώοι στον Πειραιά.

* Κάποια Μεγάλη Τεσσαρακοστή, ο γέροντας ήθελε να πάη έξω να εξομολογήση. Οι συγκοινωνίες τότε ήταν δύσκολες. Έστειλε τον υποτακτικό του στη διπλανή σκήτη της Αγ. Άννης, να ειδοποιήσει τον καπετάνιο, όταν πάη στη Δάφνη, να πιάση στο μουράγιο της Ν. Σκήτης να τον πάρη. Ο καπετάνιος όμως δεν θέλησε να τον πάρη, και έφυγε για τη Δάφνη. Γύρισε ο γέροντας και βεβαίωσε τον υποτακτικό του: «Θα φύγω σήμερα. Ρώτησα την Παναγίτσα μας και μου είπε ότι θα φύγω». Ο π. Θεοφύλακτος έλεγε μέσα του: «τι λέει ο γέροντας μου; Πως θα φύγη αφού δεν υπάρχει συγκοινωνία; Με τι θα πάη;». Σε λίγο ήρθε ένα καράβι από τη Σκόπελο στη Νέα Σκήτη, και έφερε λάδι και κρασί. Ο καπετάνιος ήταν γνωστός με τον γέροντα. Κάθε φορά που θα ερχόταν στη Νέα Σκήτη, έπρεπε να επισκεφθή το γέροντα, να πάρη την ευλογία του. Έτσι και τώρα. Ανέβηκε με τους υπολοίπους του στο καλύβι και ο γέροντας κέρασε καφέ, ρακί κλπ. Την ίδια μέρα έφυγε έξω μ' αυτούς.

* Ο π. Ιωακείμ πάντα όταν ήθελε να κάνη κάτι, έπρεπε να ρωτήσει την Παναγία μας η τους Άγιους Αναργύρους. Τίποτε δεν έκανε χωρίς την ευλογία τους. Μια φορά ο π. Χρυσόστομος (μοναχός της Ν. Σκήτης, κοιμήθηκε το 1975) πήγε στον π. Ιωακείμ και του ζήτησε να έρθη στο σπίτι του να λειτουργήσει.

—Πάτερ Χρυσόστομε, του λέει, θα ρωτήσω τους Αγίους Αναργύρους και αν μου δώσουν ευλογία θάρθω. Πήγε λοιπόν μπροστά στην εικόνα των Αγίων και προσευχήθηκε. Κατόπιν γύρισε και είπε στον π. Χρυσόστομο:

—Θάρθω, μου έδωσαν ευλογία οι Άγιοι.

* Κάποτε πήγε σ' ένα σπίτι της Σκήτης να λειτουργήσει. Όταν τελείωσαν είπε στον υποτακτικό του:

—Άλλη φορά δεν πάω σ' αυτό το σπίτι να λειτουργήσω, γιατί είδα κακό σημείο.

Τι είδε, δεν το είπε. Ο γέροντας της καλύβης εκείνης — ήταν τότε η εποχή της αλλαγής του ημερολογίου - κατέκρινε συνεχώς ιερείς, αρχιερείς,...

* Κάποιος γέροντας πήγαινε στο γέροντα Ιωακείμ και κατέκρινε συζητώντας για την αλλαγή του ημερολογίου. Εκφραζόταν δε πολύ άσχημα. Ο π. Ιωακείμ, αφού τον υπέμεινε αρκετές φορές λέει κάποια μέρα στον υποτακτικό του π. Θεοφύλακτο. «Δείξε σε παρακαλώ τον δρόμο στον π. Δ.» Από τότε ο π. Δ. δεν ξαναπήγε σπίτι του.

Εφάρμοζε σε τέτοιες περιπτώσεις ο γέροντας το ψαλμικό: «Τον καταλαλούντα

λάθρα τον πλησίον αυτού, τούτον εξεδίωκον» (Ψαλμ. Ρ'5).

* Ο π. Ιωακείμ ήταν ολιγόλογος. Ποτέ δεν κατέκρινε κανένα. Πέρναγε τις ώρες του με τις ακολουθίες, τη μελέτη, την προσευχή, την συγγραφή. Σε σπίτια δεν πήγαινε, εκτός εξαιρέσεων. Ήταν σοβαρός.

Κάποια μέρα ένας μοναχός πηγαίνοντας στο σπίτι του π. Ιωακείμ και αστειευόμενος, αποκαλούσε τον υποτακτικό του Αββά. Αφού επαναλήφθηκε αυτό αρκετές φορές, τους λέει: «Βάλτε μετάνοια και οι δυο και να μην επαναληφθή, γιατί θα σας βάλω κανόνα. Αστεία δεν χρειάζονται στους καλογήρους».

* «Μοναχός που δεν έχει ταπείνωση», συνήθιζε να λέη, «πρόσωπο Θεού δεν βλέπει».

* Ως εξομολόγος αντιμετώπισε και δύσκολες περιπτώσεις. Ήταν αυστηρός στην τήρηση των κανόνων. Μια φορά ήρθε ένας μοναχός από ένα ιδιόρρυθμο μοναστήρι να εξομολογηθή. Πριν τον εξομολογήση τον ρώτησε:

— Έχετε αγένεια στο μοναστήρι; Τρώτε κρέας; Και σαν του απάντησε καταφατικά ο μοναχός, λέει: — Πήγαινε, δεν σε αναλαμβάνω. Αυτά τα δυο είναι αρκετά να σε κολάσουν.

* Στην Νέα Σκήτη δεν γινόταν αγρυπνία στο Καθολικό τον δεκαπενταύγουστο, επειδή πανηγυρίζει η καλύβη της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και γίνεται εκεί αγρυπνία..

Στίς μέρες του π. Ιωακείμ, ευρίσκονταν σ' όλη τη Σκήτη 80 - 100 πατέρες που μπορούσαν να κάνουν δυο αγρυπνίες. Ενώ κοιμόταν ο π. Ιωακείμ, του παρουσιάστηκε ένας άγγελος και τον γύρισε στις Σκήτες και στα Μοναστήρια του Αγίου Όρους.

Του έλεγε:

— Βλέπεις: Εδώ κάνουν ολονυκτία προς τιμήν της Παναγίας, εδώ επίσης αγρυπνούν. Εσείς γιατί δεν κάνετε αγρυπνία;

Κατόπιν του παρουσίασε μοναχούς της Νέας Σκήτης να κόβουν ξύλα και να τα μεταφέρουν.

Και συμπλήρωσε:

—Να εργάζονται μπορούν, να κάνουν αγρυπνία δε μπορούν. Την επομένη χρονιά ο π. Ιωακείμ με δικά του έξοδα έκαμε αγρυπνία στο Καθολικό, και έτσι έγιναν δύο αγρυπνίες στη Ν. Σκήτη το δεκαπενταύγουστο.

[Συνεχίζεται]